

AZ EGYHÁZ ÉS A HÍVEK FÁRADOZÁSAI A TEMPLOM FELÚJÍTÁSAI SORÁN

1987-től Környe új plébánosa Nagy László címzetes prépost lett, aki Bánhida és Tatabánya-Kertváros plébánosa is volt. Nagy határozottsággal kezdett hozzá az egyházközség képviselő-testületének fiatalításához. Ezzel nemcsak lendületet kapott tervei megvalósításához, hanem segítséget is.

Először is letakarították a templompadlást, majd pedig lecserélték a templom teljes tetőszerkezetét. Nemcsak a fászerkezet került felújításra, hanem a tető is új cserepet kapott. 1988-ban kiderült, hogy a toronysisak is életveszélyes, bármikor az úttestre eshet. Megkezdődtek a tárgyalások a Mezőgazdasági Kombinát Építészeti Osztályával a toronysisak elkészítéséről. Az asztalosbrigádban dolgozó Szikora László vállalta a munkát. (Az ő felmenői nyugszanak a templom kriptájában.) 1989 júliusában nagy izgalommal várta a falu apraja-nagyja a templomra érkező toronysisakot, és annak szerencsés célba jutását.

1990-ben Nagy László prépost plébános, Rácz Máttyás és Seres Jánosné az egyházközség megbízásából alapítványt hozott létre. Az alapítvány 1991 óta aktívan részt vesz a templom teljes felújításában, a hívek adományait is erre a célra használja. Feladata a műemlékvédelem, a templom és plébánia felújításáról való gondoskodás. Emellett számos rendezvényt szervez, neves művészek mutatkoztak be községünkben segítve a célok megvalósulását.

1991-ben és a következő években az alábbi munkák valósultak meg:

- A templombelső felújítása, szembemiséző oltár kialakítása a kegykápolna márványoltárából, a kegykápolnában pedig elhelyezést nyert Endrédi Zoltán Sándor adománya, a szentsír. A régi aljzat feltörese, márványlapokkal való burkolása, a padlófűtés elkészítése is ekkor történt.

- 1991–1992-ben a templom teljes belső festésére került sor a freskók kivételével.

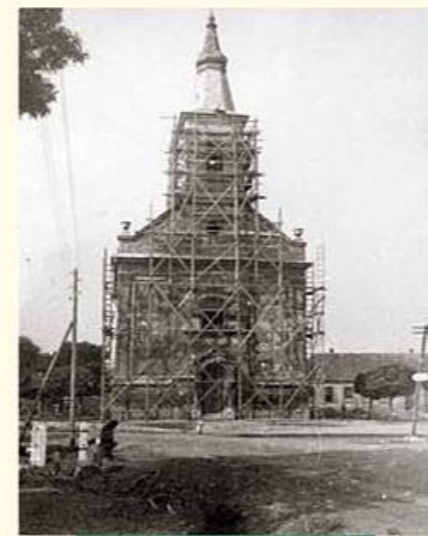
- 1992-ben a templom körüli járda készült el.

- 1993–94-ben a templom külső tatarozása és festése következett.

A kilencvenes évek második felében Környe új plébánosa Bedy Sándor úr, a somlói pap lett. Szerénysége magával ragadta híveit. Ne-

Háborús viszontagságok után

Beállvánvoza 1955-ben

Falubeli fiatalok segítik a pallér munkáját

1955-ben a kettős kereszt visszahelyezése több volt egyszerű jelképnél

hez helyzetekben mindig velük van. Tanít megérteni a hit igazságait.

2000-ben, kereszténységünk kétezer éves, államiságunk ezeréves emlékére a Műemlékvédelem segítségével oltárfeltárasokat végeztünk – meglepő eredménnyel: a mellékoltár földérfestése egy barokk oltárt takart. 2000-ben került sor a barokk kori emlékeink restaurálására: barokk tabernákulum, puttók és gyertyatartók, Nepomuki Szent János-szobor, a márvány keresztelőkút fölött lévő Szent János-szobor, valamint a

szentsír a halott Krisztus szobrával. 2001-ben a mariazei kegyeszobor restaurálása történt meg, és egy XVIII. századi egyetlen fából faragott kereszt a korpusszal.

2002-ben a Nemzeti Örökség Program pályázaton nyertünk 1,5 millió forintot, amit műemlékvédelmi kutatásra fordítottunk. A Mária-oltár feltárasa és restaurálása (pályázat egymillió forint értékben) is ebben az évben történt.

2006-ban elkészült a toronyóra (adományból, megbízással).

A 2007-es év eredménye a barokk csillár felújítása, hordozható lámpák és az ambó restaurálása, új húsvéti gyertyatartó (másolat) készítése volt.

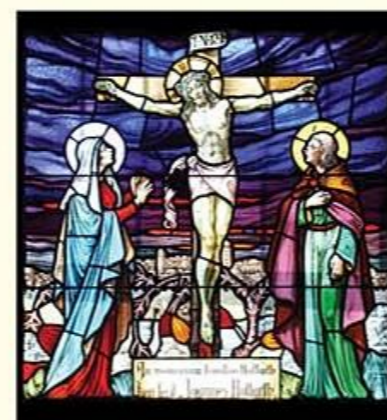
2009-ben zajlott a templom vízvezető rendszerének kialakítása.

2012-ben Boldog II. János Pál pápa emléktábláját állítottuk fel, elkészült a templom körül térkövezés.

2014–2015-ben a plébánia épületén tetőcsere történt, 2016-ban pedig megvalósult a padfűtés rendszerének kiépítése.

Az elkövetkező években a környei önkormányzat jelentős segítségével a plébánia épülete kerül további megóvásra, felújításra.

Áttekintve a százötven évet megállapíthatjuk, hogy az Úr mindig jó szőlőmunkásokat küldött községünkbe. Amikor a templom építése megkezdődik, egy imádságos lelkületű plébános irányítja a munkálatokat (MEZNER SÁNDOR). Amikor a falu lakossága komoly nehézségekkel küzd, akkor jön egy nagy szociális érzéssel megáldott ember, és a kiszolgáltattak mellé áll (KOCH ADOLF).

A keresztelő kápolna festett ablaka elkápráztatja a híveket

Kezdetét veszi a felújítás 1989-ben. Középen Horváth Miklós, a későbbi első szabadon választott polgármester

Megújul a templombelső padlózata belső fűtéssel

Készül az új tetőszerkezete

A hiányzó tető láttatni engedi a kupolaépítés Ybl-kori technikáját

A tető tartószerkezetét vasgerendákra cserélik

Tardosi márványlapok gyűjtőhelye lett a szentsír

Teljes figyelem! Bontják a régit, beemelik az új toronysisakot

A nagy pillanat: 1989 telén helyére került az új „rézspika”!

Olyan szolgáltatásokat alapít, amely hírünket viszi szerete az országban. Amikor a falu fénykorát éli, akkor egy szelíd, művészetek iránt fogékony plébános látja el híveinek gondozását (SUMBZKY ANTAL). Nem emeli fel a szavát, nem kifogásol, hagyja, hogy a közössége gyarapodjon. Az egyházközség első képviselő-testületének megalapítását az Úr egy egészségében megrokkant olyan emberre bízta, akinek nagy szüksége van segítségre (WEISZ JÓZSEF). A háború és a szorongatások idején a falu lelkipásztora egy agilis, fiatal plébános, aki minden bajban ott áll a hívei mellett (DR. EPERJES ERNŐ). Őt követi egy széles látókörű író, költő, publicista plébános, aki segít híveinek eligazodni az új rendszerben (ENDRÉDY ZOLTÁN SÁNDOR). Amikor az idő vasfoga a templomot kikezdi, és a torony is majdnem az

útra dől, érkezik egy erős akaratú, határozott, nagy teherbírási plébános, aki két hét alatt meggyőzi a híveket a felújítás fontosságáról, rövidesen a falu apraja-nagyja segít a munkálatokban (NAGY LÁSZLÓ). Amikor földrengés sújtja községünket, a templomban éppen esti szentmisét tartó plébánosunk nem esik pánikba, és a híveknek sem ad rá lehetőséget (BEDY SÁNDOR). Mi ez, ha nem maga az isteni kegyelem?

ASZÁZÖTVEN év alatt a község lakói mindent megtettek azért, hogy a templomuk méltó legyen a tervezőhöz, méltó legyen Ybl Miklós nevéhez.

„Adjunk hálát az Atyaistennek Fia által a Szentlélekben, mert nagy irgalmassága szerint, mellyel szeretett minket, megkönyörült rajtunk.” (Nagy Szent Leó) ♦